

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque électronique suisse

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The history of the United States is a story of growth and change. It begins with the first settlers and continues through the years of exploration, settlement, and the struggle for independence.

The early years of the United States were marked by the struggle for independence from Great Britain. The American Revolution was a turning point in the nation's history.

The United States has since grown into a powerful nation. It has played a leading role in the world and has made many contributions to human progress.

The history of the United States is a story of hope and achievement. It is a story that continues to inspire and guide us today.

The United States is a land of opportunity and freedom. It is a land where every person has the chance to make a difference.

The history of the United States is a story of resilience and strength. It is a story that has withstood the test of time.

The United States is a land of diversity and unity. It is a land where people from all backgrounds have found a home.

The history of the United States is a story of progress and innovation. It is a story that has shaped the world as we know it.

The United States is a land of promise and potential. It is a land where the future is bright.

The history of the United States is a story of triumph and glory. It is a story that will live on forever.

The United States is a land of hope and dreams. It is a land where the future is bright.

1875

...

T O T I V S O P E R I S .

gmaticis Simmiae commentis praedici vsurp-
que merito possent. Hæc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescētēs, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sentētiarūque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina nō solum opera-
rum & operis difficultate superent, verum etiam
vtilitatem grato compendio (his præter-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

P O E T A R V M Q V I T R I -

bis distinctis libris, vno tamen *in* *ex* *est*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A . H E S I O D I A S C R A E I , O P E R A & D I E S .

Apud veteres ediscabant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *à* *ἔσθλα* quædam commu-
ni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S .

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de* *ἄσπιδος*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
g re an Asp̄is sit Hesiodi genuinum opus.

a. 14.

OE C O N O M I A

Annotationes in *Ἐργα καὶ Ἡμέραι*, Pilippo Mel-
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D Porto Cretenſi communicata, plu-
rimum lucis adfert.

I I.

B Y C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poëtices principia excolēda
quæ à primis pastorum quietis meditationibus
profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus
ad *Aratores* se trāstulit: & ab Aratoribus ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipſo *Eclo-
gæ* i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vvinſemius aliique hæc Eidyllia expoſuerunt.

S I M M I Æ R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M

Restituit ſuis metris, enodatēque expoſuit Au-
berius.

M O S C H I Syracuſij,

B I O N I S Smyrnci Eidyllia, ex A. Meke-
chi, tum ex Ful. Vrsini ſcriptis auſta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis ver-
ſibus à Fed Iamotio redditum.

I I I.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarensis vetustif-
ſimi Poëtæ Sententiæ elegiacæ annotationibus
ſelectis E. Vineti, I. Hertelii, L. Schegkij, alio-
rumque lucubrationibus expoſitæ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EXSVIDA.

Tyræus, Archimbroti filius Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cum adversus Messenios bellū gererēt, victoriæ author fuisse. Est autē vetustiss. utpote qui eodē tēpore cum septē (qui vocātur) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versibus Elegiacis, & carmina de bello libros 5.

EX TYRÆO,
De virtute.

*NON memorantus mihi vir, nec in precio
habendus videtur,
Sen virtutu pedū seu gratia laeta:
Neque si Cyclopum habeat magnitudinē &
robur,*

*Et currendo vincat Thracium Aquilonem.
Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,
Et l'cupletior quā aut Midas aut Cinyras reges:
Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
Lingūamque Adraſti ſuaviſſimam habeat:
Neque ſi gloriā omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
Non enim vir bonus eſt in bello,
Si non ſuſtineat cadem videre cruentam,
Et propius hoſtem ſtare cupiat.
Hæc virtus eſt, hoc optimum inter homines præmiū,
Et maximè decorat virum iuvenem, à quo geritur.
Commune hoc bonum eſt civitati, & univerſo populo,
Si quis vir progreſſus inter pugnantes in prima acie
Conſtaſer. turpiſq; fuga proſus obliuiſcatur, (maneat,
Vitam & animum patientem obyciem. peri. ullo.*

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΓΙΑΔΑ.

Τριτῶς Ἀρχεμερότη, Λάκων ἢ Μελίσιος, ἐλεγο-
ποιός, κ' αὐλητής, οὐ λόγος τῆς μέλεισι χροσάμενον Λα-
κεδαμονίους πολεμοῦτας Μεσσηνίους ὅπκι αὐτετέροις
ποιῶσα, ὅτ' ἢ παλαιάτος, σύλχρον ὅ τῆς ἐπ' ἄ κληδεῖσιν
σοφοῖς, κ' παλαιότερος, ἢ κμαζε γούν κ' τὴν λέ Οἰλυμ-
πάδα ἔγραψεν ὑποθήκας δι' ἐλεγκίας, κ' μέλη πολε-
μισήμα εἰς βιβλία ε'.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' αἰ μνησάμενω, ἔτ' εἰ λόγῳ αἰδρα π-
δείλω, (σωῆς,
Οὔτε ποδῶν αἰετῆς, ἔτε παλαισμο-
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μῦ ἔχοι μέγδος τε
σίλω τε,

Νικῶν ἢ Δίον Θρηίκιον Βορέλω

Οὐδ' εἰ Τιδαοτοῖν φυλῶ χαρμίστερος εἶν.

Πλωτοῖν ἢ Μίδεω κ' Κινύραο πλείον

Οὐδ' εἰ Τάυταλίδεω Πέλοπος βασιλῶτερος εἶν,

Γλάσταν δι' Ἀδρήσου μελιχόγη, μῦ ἔχοι

Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δῆξαν, πλίω δουρεδος ἀλαῆς.

Οὐ γ' ἀνὴρ ἀγαθός γίγνεται ἐν πολέμῳ,

Εἰ μὴ τριπλαῖν μῦ ἔσθον φόνον αἰματόεντα,

Κατ' ὀπίσθον ὀρέγει' ἐγ γύδα ἰσαίμερ ὅ.

Ἡ δ' ἀρετῆ, τὸ δ' ἀεθλον ἐν αἰδρώποισιν ἀρεσον

Κάλλισόν τε φέρειν γίγνεται αἰδρι νέω.

Ξυῶν δι' ἰαθλόν τῆτε πόλῆ τε παντί τε δήμῳ,

Ὅστις αἰὴρ διαβάς ἐν παρημέχεισι μῦν

Ναυεμέως, αἰσχεῶς ἢ συγῆς ὅτι πείγῳ γὰρ δῆται,

Ψυχῶ κ' θυμὸν τλήμενα παρ δέμῳ ὅ.

Κκ. γ.

Animæque ad mortem obuentem proximum virū astās:

Hic vir bonus est in bello.

Statim verò hostium in fugas vertit phalanges

Asperas, suâque industria prælii fluctus regit.

Ipsæ aut in prima acie prostratus charam amittit vitam,

Ciuitatem, & populos, & patrem honestans:

Multis per pectus & scutum rotundum vultucribus,

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc verò lugent, pariter iuuenes, senesque,

Et graui desiderio tota ciuitas funus ipsius prosequitur.

Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,

Itæmque nepotes, & omne posterorum genus,

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius,

Sed quantum sub terra sit, manet immortalis,

Quem se fortiter gerentem manentemque, & pugnantem,

Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.

Quid si effugerit sortem mortis longum inducetur soporem,

Et victoria positus splendida gloriam pugna auferat:

Ipsam ex æquo omnes iuuenesque senesque colunt,

Multisque iucundis affectus ad Orcum abit.

Senescens autem inter cæcos præcellit, neque quis illum

Ladere, nec irreuerenter nec iniuste cupit.

Omnisque in sedibus iuuenes simul & æquales

Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.

Huius igitur virtutis ad summum peruenire nunc aliquis

Nitatur animo, non remittens bellum.

E I V S D E M:

aliâs Callini.

Quandiu torpetis? quando strenuam habebitis animam

O iuuenes? an non veremini vicinos,

Obtantam ignauiam? in pace autem vobis videmini

Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum suppleuit Camerarius.

** Quin scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat.*

Et aliquis moriens ultimo iaculum emittat.

Θαρσύνῃ ἢ πεσῆι ἢ πλησίον αἶδρα παριζώς.
 Οὗτος αἴη ἀγαθὸς γίγεται ἐν πολέμῳ.
 Αἴψα ἢ δυσμύμων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 Τρηχίας, αὐοῦδ' ἢ τ' ἔχε δε κῶμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν περσμάχοισι πεσὼν φίλον ἔολεσε θυμῷ,
 Ἄστυ τε κ' ἰλαῦς, κ' πατέρ' ὄκλεισας.
 Πολλὰ διὰ σέρνιοι κ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
 Καὶ διὰ θώρακ' ὀφράδεν ἐληλαυρήθη.
 Τὸν δ' ὀλοφύρονται μὴ ὁμῶς νέοι ἢ ἢ γέροντες,
 Ἀργαλίου ἢ πόθω πᾶσα κέκμηδε πόλις.
 Καὶ τύμβ' ἢ, κ' παῖδες ἐν ἀνδρώποισι ἀφίσημοι,
 Καὶ παῖδων παῖδες κ' γῆρ' ἔξ' ἐπίσω.
 Οὐδέ ποτε κλίθη ἑαλλὸν ὑπόλυται ὑδ' ὄνομ' αἰσῆ,
 Ἀλλ' ὑπὸ γῆς ἄφ' ἑὸν γίγεται ἀθανάτος,
 Οὐτιν' ἀφισεύοντα, μύροντά τε, μαριά μύρον τε
 Γῆς ἄφ' ἰ κ' παῖδων θυῶρεσ Ἄρης ὀλέσῃ.
 Εἰ ἢ φύροι μὴ κῆρα ταπλεγέθη θανάτοιο,
 Νικηστας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν θυῶρεσ ἔλος,
 Πάντες μὴν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιῶι,
 Πολλὰ ἢ τερπνὰ παῖδ' ἔρχεται εἰς αἰδῆλυ,
 Γηροσάκωι δ' ἀσπίσι μετασφίπει, ὑδ' ἐπὶ αὐτὸν
 Βλάπτειν ἔτ' αἰδῆλυ ἔτε δίκης ἔδεται,
 Πάντης δ' ἐν θάκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν
 Εἴκουσ' ἐν χόρῃς, οἳ τε παλαιότεροι.
 Ταύτης γῆρ' τις αἴη ἀφετῆς εἰς ἄκρον ἰκιάδῃ
 Πεισράδων, θυμοὶ μὴ μεδίεις πολέμου.

Τ ΟΥ ΑΤ Τ ΟΥ.

ἢ Καλλίνε.

Μέχους τευ κροτάκειδε; κόντ' ἄλκιμον ἔξετε θυμῷ,
 Ὡς νέοι; ἢ αἰδῆλυ ἀμφιπερικτύοντες,
 Ὡς δὲ κίλυ μεδίοντες; ἐν εἰρήνῃ ἢ δεκίτε
 Ἡδῶν, ἀπῶ πόλεμος γῆραι ἀπασαν ἔχει.
 * Εὐ· νύ τις ἀσπίδα δέδωκεν ἐνδητικῶς πολεμίζων,
 Καὶ τις ὑποθήσκων ὑστατ' ἀκοντισάτω.

Κκ. ιγ.

Honori enim est & ornamento viro. pugnare
 Pro patria & liberis & tenera uxore
 Aduersus hostes. Idcirco autem aderit, quoadcunque
 Parca destinauerint. Sed age quispiam rectè pergat
 Extensò in altum gladio, & sub scuto forte pectus
 Foveat, cum primùm incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatale est
 Virum, neque si à maioribus immortalibus genus ducat.
 Sæpe qui elapsus è pugna sonitūque telorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque hic sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illū v. magnus & paruum desunt si quid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, uiuentem verò instar semidei colit.
 Nam coram inuenitur illum velut turrim:
 Quippe solus multorum equat facinora.

E I V S D E M.

Verumtamen Mercurius genus inuictum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidatis, aut metuatis,
 Quin rectè quisque hostibus scutum obuertat
 Inuisam amissurus animam, mortisque nigrum,
 Sed solus splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quàm grauia sint Martis luctuosi operas,
 Nostis etiam impetum pernicem belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis
 Iuuenes, utrumque satis expertus estis.
 Nam ex illis qui audent unà persistentes
 Corinus in hostes aduersas impetum facere,
 Por pauci occidunt, retròque seruant populum:
 Timidum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit.

Τιμῆεντε δὲ ὅσι κὶ ἀλλαν ἀνδρὶ μάχεσθ
 Γῆς φῆι, κὶ παίδων, κουραδῆς τ' ἀλόχου,
 δυσμῆσι δανάτος δὲ ποτ' ἔσεται, ὅππότε κεν δῆ
 Μοραὶ ἐπικλώσουσ'· ἢ μάλ' τις ἰθὺς ἴτω,
 Ἐγχεσ' ὑασχόμεθ', κὶ ἰὼ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
 Ἐλσις το φρότον μηγνυόμεν πολέμου.
 Οὐ δὲ ἴως δανάτον γε ευγεῖν εἰμαρμένον ὄσιν.
 Ἄνδρ', ἔσθ' εἰ φρογόνων ἢ γῆμ' ἀθανάτων.
 Πολλὰ μ' δεισιπῆτα φυγῶν κὶ δρυῖπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, εἰ δ' οἴκω μοῖρα κίχεν δανάτε.
 Ἄλλ' ὁ μὲν οἱ ἔμπας δύμω φίλ', ἔθ' ποδῆός·
 Τὸν δ' ὀλίγος σενάχι, κὶ μέγας, ἰὼ π' παῖθι.
 Δαύ γ' ἐξυμπαντι πόθ' κ' κρατερόφρον' ἀϊδός
 Θνήσκοντες ζῶων δ' ἄξι' ἡμῶσιν.
 Ὡς φ' γάρ μιν πύργον εἰ ὀφθαλμοῖσιν ὄρωσιν,
 Ἐρσθ' γ' πολλῶν ἄξια μολῶμεν ἰών.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

Ἄλλ' Ἡρακλῆ' γ' αἰκητοῖν γῆμ' ἐστὶ
 Θαρσεῖτ', ἔπ'ω Ζεὺς ἀνχένα λοξὸν ἔχθ.
 Μηδ' ἀσπράν πληθύνει δὲ μαίνεται, μηδ' φ' εἶθε
 Ἰθιὲ δ' ἐς φρομάχοις ἀσπίδ' αἴθρ' ἔχέτω,
 Ἐχθεσ' ἠψ' ψυχῆν δέμμεθ', δανάτε θ' μελάνιας
 Αὐγῆσιν κήραεσ' ἠολίοιο φίλας.
 Ἰσε γ' ὡς Ἄρεος πολ' δακρύτε ἔργ' ἀρίθμηλα·
 Εὖ δ' ὀργῆν ἰδαῖντ' αἰγαλ' ἐν πολέμου.
 Καὶ ὡς φθγγόντων τε διωκόντων τ' ἐγῆμ' ἔσθ'
 Ὡς ἦοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
 Οἱ μὲν γ' ἐπ' ὀλιῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μῆροντες,
 Ἐς τ' αἰπυροδῆμι κὶ φρομαχοῖς ἰέναι,
 Παιεφτεροὶ θνήσκουσι, σά' ἰσι θ' λαὸν ὀπίσσω·
 Τρεασάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἄπο' ὠλ' ἀρετῆ.
 Οὐδ' εἰς δ' αἰ ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσφεν ἔκαζε
 Ὅσ' αἰ εἰσχεῖα παῖθι, γίγνεται ἀνδρὶ κ' ἀνά·
 Κκ. μ.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare

Virii fugientis in aduerso pralio.

Turpe quoque est cadaver in puluere prostratum,

Atque tergo hasta cuspide vulneratum.

Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede

Terra infixo, labia dentibus premordens:

Femora & tibias infernè, nec non pectus humerosque,

Lati clypei umbone contegens.

Dextra verò manu validam hastam torquent,

Terribilèmq; in capite cristam metet.

Fortis aggrediens facta discat bellare,

Nec à telu procul absit clypeum gerens.

Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta

Vel gladio percussurus, hostem capiat:

Et pedem pedi ingens, clypeumq; clypeo admouens,

Nec non cristam crista, galeamque aptans galea,

Pectorique obuerso pectore contra hostem pugnet,

Vel gladij capulo, vel hasta pralonga arrepta.

Vos autem leuis-armatura-milites sub scutis aliunde

Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus, (aliq;

Hastasque laues contorquete in hostes,

Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas

Vir bonus, pro patria sua pugnans.

At si quis urbe sua pinguisque aruis relictis

Mendicare cogitur, hoc omnium est miserissimum:

Cum chara matre vagans, & seneparente,

Cumque parvulis filijs, & adolescentula uxore.

Inuisus namque erit ad quoscunque pervenerit,

Indigentia victus & odiosa paupertate.

Genus suum infamat, & formam decoram turpat:

Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Ἀργαλίον γδ ὄπασθε μεταφρενόν θει δαίξειν
 Αἰφός φθύγοντος δήϊω ἐν πλέμω.
 Αἰχρῆς δὲ ὄβει νέκυσ κατακαίμενθ ἐν κονίησι
 Νάτον ὄπασθ' αἰχμῆ δουρὸς ἐκλαμβύθ.
 Ἀλλά τις θ' διαβάς μάρετω ποσὶν ἀμφοτέρωσι,
 Σπρωθεὶς ὄπι γῆς, χεῖλθ' ὀδοῦσι δακῶν.
 Μηροῖ τε κνήμας τε κέρτω κὶ γέρνα κὶ ἄμοις
 Λαπίδος θυρεῖς γαστρὶ καλυψάμενθ.
 Δεξιτερῆ δὲ ἐν χεὶ πινασέτω ὄβριμόν ἐχθρ.,
 Κινείτω ἧ λόφον δὴλόν ἕσθ' κεφαλῆς.
 Ἐρῶν δὲ ὄβριμα ἔογα διδασκιάδω πολεμίζεσθ,
 Μιδὲ ἐπιτὸς βελίωι ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 Ἀλλά τις ἐγγύς ἰὼν, ἄντοχεδὸν ἐχθρὶ μακρῶ
 Ἡ ξίφει ἐτάζων δήϊον αἰδρ' ἐλέτω.
 Καὶ πόδα παρ' ποδὶ θεῖς, κὶ ἐσ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσασθ,
 Ἐν ἧ λόφον τε λόφω κὶ κινέτω κινῶν,
 Καὶ γέρνον γέρνω πεπαλημύθ' αἰδρὶ μαχιάδω,
 Ἡ ξίφειθ' κούστω ἢ δόρυ μακρὸν ἐλάτω.
 Ὑμῖς δὲ ἔσθ' γυμνῆτες ἕσθ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλθ
 Πτώσωντες, μεγάλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 Δέχεσθ' τε ξυσπίτη ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοῖς,
 Ταῖσι πανοπλίαις πλησίον ἰστάμενοι.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ .

Τεθνάμεναι γδ καλὸν ὄπι θυμάχοισι πρῶτοντα
 Ἄνδρ' ἀγαθόν, ἄει ἢ πατρὶδὶ μαρνάμενον.
 Ἔλω δὲ αὐτῷ φελοπόντα πόλιν κὶ πόλιας ἀχας.
 Πτωχθῶνεν, παύτων ἔσθ' αἰνεσθέντων.
 Πλαζόμενοι σὺ μνηρὶ φίλῃ κὶ πατρὶ γέροντι,
 Παισὶ τε σὺ μικροῖς, κερσῶν τ' ἀλόχῳ.
 Ἐχθρῶς μὲν γδ τοῖσι μετῴνεται αἰετὶν ἰκνηταῖς
 Χρησιμοσιῶν τ' εἰκων κὶ συγερῆ πονίῃ.
 Αἰχρῆται τε γῆθ' κ' ἔσθ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέχθ,
 Πάσαι δ' ἀδυμία κὶ κερκότης ἔπεται.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & piberis
 Moriamur, nequaquam vita parcentes.
 O iuvenes, arte inimicem iuncti pugnate,
 Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum fortemque concipite animo imperium:
 Nec pugnantes aduersus hostes vita rationem habete.
 Veteranis aut, quorum genua non amplius sunt agilia,
 Grandaeus relictus ne fugire.
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus
 Iaceat ante iuvenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbâmq; canam,
 Animam efflans fortem in puluere,
 Conecta charis manibus pudenda tegens,
 (Quæ oculis intreri & turpe & indignum est.)
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similis
 Et pulchrum pubertatis florem habeas. (est,
 Viri quidem mortalius & mulieribus visu amabilius
 Est, viuus adhuc, strenuus. a. si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utraque pede
 Terra infixus, labia dentibus prae mordens.

EX SPIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postremum his notis describit,

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis post
 bellum Troianum. Primus Iambos scripsit se-
 cundum quosdam.

Εἴθ' ἄτως αἰδρὸς τοὶ ἀλωμφίε εἰδμή' ὄρη
 Γίγνεται, ἔτ' αἰδῶς εἰς ὀπίσω τελέθῃ.
 Θυμῷ γῆς ἄφρι τῆς δε μαχώμεθα, κ' ὡρεὶ παίδων
 Θνήσκωμῃ, ψυχῶν μὲν κέτι φειδόμενοι.
 Ὡ' νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μῆροντες,
 Μὴ ὅφυγῆς αἰσχρὰς ἀρχετέ, μὴ ὅ φόβῃ.
 Ἀλλὰ μάχαι ποιεῖτε κ' ἀλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 Μὴ ὅ φιλοψυχεῖτ' αἰδράσι μαρνάμενοι.
 Τὺς ὅ παλαιότερος, ὄν' ἐκέπ' ἔνατ' ἐλαφροῖς.
 Μὴ καταλείποντες φθίγετε τὰς χειρῶν.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷτο μὴ ὡρομάχοισι πεισύντα
 Κεῖσθ' ὡροθε νέων αἰδρα παλαιότερον,
 Ἡ δὴ λυθικὸν ἔχοντα χεῖρη, πολλίον τε γῆρειον,
 Θυμῶν ἀποπνείοντ' ἀλκιμον ἐν κοίῃ.
 Αἰματόεντ' αἰδῶν εὐλαφῆς ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Ἀσχερὰ τὰ γ' ὄφθαλμοῖς κ' νημιστοῖσι ἰδεῖν.)
 Καὶ χεῖρα γομωδέοντα νέουσι ὅ παῖτ' ἐπέουκον.
 Ὄφρ' ἀρα τῆς ἥβης ἀγλῶν αἴδος ἔχη.
 Αἰδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν ἕρατὸς ὅ γυναιξὶ
 Ζωῆος ἐὼν, καλὸς δὲ ἐν ὡρομάχοισι πεισύν.
 Ἀλλὰ τις εἴ διαβας μῆρῳ πρὸν ἀμφότεροι
 Σπινερχεῖς ὄπι γῆς, χεῖλ' ὄσθησι δακνῶν.

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Υ Ι Δ Α .

Περί Σιμωνίδου.

Σιμωνίδης, Κεῖνκο, Ἀμοργῶν, ἰαμβολογράφος. ἔγραψεν ἑπτὰ χίλια ἐν Ριβνίσις β. ἰάμβους. γέγονε ὅ κ' αὐτός, μὴ ἢ κ' σ' ἔτη τῶν τρωϊκῶν, ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τῆνας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AUTHORVM,

QVORVM POEMATATA HOC

ENCHIRIDIO CON-

tinentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7.

Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78

PHO CYL I D E S, pag. 141

Versus Phocylidi attributi tum apud Athenæū,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 114

PYTHAGORÆ carmina aurea,
pag. 122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V, Amerp-
pach. 126.

SOLONIS sententiæ elegiacæ, pag. 131

Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143.

TYRTHÆVS de Virtute bellica,
pag. 147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157
& 165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158

Gnomica eiusdem in mortem, pag. 167

RHIANI. de imprudentia, pag. 171

EX NAXMACHIL scriptis sen-

I N D E X.

tentia, pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 176

P A N Y A S I D I S in incontinentiã, 177

Ex O R P H E O, de Deo, 181

M I M N E R M I de vita quòd breuis sit
184

Epigrammata eiusdem, 187

L I N I in Prudentiam, & Spem. 189, & 191

C A L L I M A C H I nonnulla, 191

E P E N I Parij sententia, 193

E R A T O S T H E N I S Cyrenai, 195

M E N E C R A T I S Comici, 197

P O S I D I P P I Cassandrij, ibid. & 265

M E T R O D O R I Atheniensis, 199

T I M O C L I S Comici, ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E-
quitur Senariorum libellus, continens diuer-
sorum Poëtarum sententias singulares: quarum
capita hæc sunt.

I N

	<i>Artem,</i>	228
<i>Amantem,</i>	212	<i>Atentionem,</i> 226
<i>Amicis & Amicos,</i>	230	<i>Auaritiam,</i> 224
<i>Animum,</i>	252	<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxiliam,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
DE		<i>Iuuentute,</i>	218
<i>Bonus virus,</i>	300	IN	
DE		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	206	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	AD	
DE		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
IN		<i>Mœrorem,</i>	216
<i>Ebrietatem</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
IN		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Fœlicitatem,</i>	20	IN	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
AD		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
AD		DE	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	232	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
DE		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	DE	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria.</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inuria,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	230	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Iureiurando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

	<i>Superbiam,</i>	228
I N	D E	
<i>Regem,</i>	202	
<i>Risum,</i>	204	<i>Tempore,</i> 214, & 234
I N	<i>Tolerantia,</i>	228
<i>Sanitatem,</i>	228	D E
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Veritate,</i> 202
<i>Servos,</i>	210	<i>Vita,</i> 202, & 212
<i>Silentium,</i>	226	<i>Viruperio,</i> 234
<i>Somnum,</i>	228	<i>Voluptate,</i> 212
<i>Spem,</i>	210	<i>Virtute</i> 200

Ex Io. Hertelij versione.

A D D I T A S V N T E I V S D E M
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comitorum fragmētis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa..

P H I L E M O N I S qui nouæ feu mediæ
 Comediæ Poëta fuit, pag. 235

<i>ALEXIDIS</i> Thuri,	240
<i>AMPHIDIS</i> Atheniensis,	242
<i>ANAXANDRIDIS</i> Rhodij,	243
<i>ANTIPHANIS</i> Carystij,	244
<i>APOLLODORI</i> Geloi,	248
<i>DIPHILI</i> Sinopensis,	249
<i>MENANDRI</i> Atheniensis,	250
<i>DIODORI</i> Sinopensis,	252